

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321202154
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8321202154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo Rožok Uličské Krivé, F. G. XX/XX, XXX XX F., IČO: 36 156 477 zapísané v registri pozemkových spoločenstiev Okresného úradu Snina vo vložke číslo R-0001/709, o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku a náhrady za nedodané deputátne drevo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 13C/18/2021-607 zo dňa 07.11.2024, takto

rozhodol:

- I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu z a m i e t a .
- II. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie, svojim, v poradí druhým, rozsudkom, rozhodol takto:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi za nesprávny výpočet a nesprávne vyplatené dividendy z podielu na hospodárskych výsledkoch tento dlh za roky 2013 až 2015 sumu 3.000,- Eur, za rok 2017 až 2019 sumu 3.450,- Eur, a za roky 2020-2021 sumu 169,- Eur, t.j. spolu 6.619,- Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi za nedodané deputátne drevo 10 m³ ročne 500,- Eur, za roky 2016-2021 6x500,- Eur = 3.000,- Eur, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 01.12.2022 pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi za nesprávny výpočet a nesprávne vyplatené dividendy z podielu na hospodárskych výsledkoch tento dlh za roky 2013 až 2015 - 3 000,- Eur a za roky 2017 až 2019 - 3.450,- Eur a roky 2020 až 2021 - 169,- Eur, t.j. spolu 6.619,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi za nedodané deputátne drevo 10 m³ ročne 500,- Eur, to je za roky 2016 až 2021 - 6 x 500,- Eur = 3.000,- Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa zmluvy o pozemkovom spoločenstve zo dňa 29.03.2019 výmera pozemkov patriacich do spoločnej nehnuteľnosti predstavuje 3.024.666 m² a počet podielov spolu: 102,5. Zo stanov pozemkového spoločenstva Rožok Uličské Krivé prijatých na valnom

zhromaždení dňa 25.03.2017 vyplýva, že vlastníci spoločných nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX H. XXX sa zmysle zákona č. 97/2013 Z.z. združujú do pozemkového spoločenstva Rožok Uličské Krivé s právnou subjektivitou. Súd ďalej uviedol, že žalobca nerozporoval sumu za jeden podiel tak, ako bola schválená valným zhromaždením, ale počet jeho podielov a následný výpočet hodnoty za jeho podiely, ako aj dodávky deputátneho dreva. Žalobca tvrdil, že mu patrí 25 podielov, pričom výpočet realizoval podľa zákona č. 97/2013 Z.z., podľa ktorého sa počet podielov vypočítava podľa celkovej výmery podielníka vydeleného 2.000 m².

Súd prvej inštancie konštatoval, že čo sa týka podielov, musí dať za pravdu žalovanému, pretože ak celkový počet predstavuje 102,5, tak pri celkovom počte 80 podielníkov je nepravdepodobné, a to ani matematicky, aby samotnému žalobcovi prislúchalo 25 podielov s ohľadom na to, že podľa notárskej zápisnice je vlastníkom 5.674 m² na LV č. XXX H. XXX a celková výmera spoločenstva je 3.024.666 m². Toto tvrdenie je síce matematicky logické, avšak na druhej strane žalovaný ho nijako nepreukázal listinnými dôkazmi.

Súd prvej inštancie konštatoval, že súčasťou spisu je aj zmluva o pozemkovom spoločenstve zo dňa 11.01.2014, v ktorej sú presne špecifikované listy vlastníctva, na ktorých sú zapísané parcely a ich výmery, ktoré tvoria pozemkové spoločenstvo. Žalovaný rovnako potvrdil, že sa jedná o spoločné parcely, ktoré sú zapísané na citovaných siedmich listoch vlastníctva.

V súvislosti s palivovým drevom súd prvej inštancie konštatoval, že pozemkové spoločenstvo odpredávalo vyťažené drevo tak podielníkom, ako aj nepodielníkom za finančnú náhradu, o čom svedčia prehľady predložené žalovaným za roky 2013 až 2021, ako aj výpisy z účtu žalovaného za uvedené obdobie. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že žalovanému v rámci výkonu svojich činností v súvislosti s obhospodarovaním nehnuteľností vzniká povinnosť pripraviť palivové drevo a povinnosť vydať ho členovi spoločenstva.

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že s ohľadom na závery Krajského súdu v Prešove, ktorými je viazaný, sa na poslednom pojednávaní pokúsil doplniť dokazovanie vo vzťahu k výpočtu výšky podielov pozemkového spoločenstva, avšak tieto neboli preukázané z listinných dôkazov strán sporu, ani z predložených listín Okresného úradu Snina, pozemkový a lesný odbor, teda neostávalo mu iné, len prijať argumentáciu a spôsob výpočtu žalobcu, ktorý súdu doložil a zdôvodnil v zmysle zákona č. 97/2013 Z.z. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania, dospel k záveru, že nárok žalobcu na dividendy z podielu na hospodárskych výsledkoch za roky 2013 až 2015 - 3.000,- Eur a za roky 2017 až 2019 - 3.450,- Eur a roky 2020 až 2021 - 169,-Eur, t.j. spolu 6.619,- Eur, a na zaplatenie za nedodané deputátne drevo 10 m³ ročne 500,- Eur, za roky 2016 až 2021 - 6 x 500,00 Eur = 3.000,- Eur, je dôvodný a žalobe žalobu vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol prvým rozsudkom dňa 26.04.2023 tak, že:

I. Súd konanie v časti „4. Za spôsobenú urážku osobnosti voči navrhovateľovi na VZ dňa 18.07.2020 zaväzuje p. G. A. zaplatiť nemajetkovú ujmu v sume 1.000,- Eur, ako aj súčasne zaväzuje p. I. J. A. za hrubé a neprimerané urážky voči navrhovateľovi na Valnom zhromaždení dňa 11.06.2021 sumu 1.000,- Eur, a to obaja do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“, z a s t a v u j e.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva.

4. Odvolací súd uznesením zo dňa 20.06.2024 tento rozsudok v časti zamietnutia žaloby a trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v tomto rozsudku (pozn. ale aj vo svojom v druhom rozsudku zo dňa 07.11.2024) konštatoval, že žalobca preukázal svoje vlastnícke právo iba k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX H. XXX. K čomu odvolací súd uviedol, že všetky listy vlastníctva, tak ako ich eviduje aj žalovaný, sú súčasťou spisu (čl. 27 – 30). Navyše si ich súd prvej inštancie mohol zabezpečiť, resp. preveriť údaje z nich vyplývajúce na verejne prístupnom registri, avšak súd prvej inštancie na to opätovne nereflektoval a pri určení výmery spoluvlastníckych podielov patriacich žalobcovi vychádzal iba z týchto dvoch listov vlastníctva, napriek tomu, že žalovaný ani nerozporoval že žalobca má podiely aj na ostatných listoch vlastníctva, ktoré predstavujú spoločné vlastníctvo žalovaného.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení apeloval na aplikáciu ustanovenia § 9 ods. 4, 5, 6 zákona č. 97/2013 Z.z., z ktorého vyplýva mechanizmus určenia počtu podielov členov pozemkového spoločenstva. Žalobca súdu predložil výpočet, ktorým dospel k tomu, že výška jeho podielu predstavuje (od roku 2017) 25,25 a súd prvej inštancie vo svojom prvom rozhodnutí iba prevzal tvrdenie žalovaného,

že je nepravdepodobné, a to ani matematicky, aby mal žalobca taký počet podielov pri celkovom počte 102,5 podielov. Vo svojom druhom rozhodnutí síce považoval toto tvrdenie žalovaného za matematicky logické, avšak, keďže to žalovaný nijako nepreukázal listinnými dôkazmi, vychádzal pri určení výšky podielov iba z tvrdení žalobcu.

Odvolačný súd v zrušujúcom uznesení poukázal aj na to, že súčasťou spisu je prepočet podielov, tak ako ho predložil žalobca (čl. 108) a samotný súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že súčasťou spisu je zmluva o pozemkovom spoločenstve, z ktorej vyplýva, ktoré parcely, na ktorých listov vlastníctva tvoria pozemkové spoločenstvo (čl. 336). Odvolačný súd taktiež uviedol, že tvrdenia žalobcu, ktoré boli aj náležite zdokladované, týkajúce sa jednotlivých listov vlastníctva a výmery, žalovaný ani nerozporoval. Odvolačný súd dal za úlohu súdu prvej inštancie náležite zistiť, aký počet podielov má, resp. mal žalobca za žalované obdobie. Z akého dôvodu mu boli dividendy vyplácané najprv iba za 2 podiely a následne už za 12 podielov. Pokiaľ by zistil disproporcie v týchto skutočnostiach, tak s ohľadom na petit žaloby mal vo veci náležite rozhodnúť tak, aby jeho rozhodnutie spĺňalo požiadavky ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Odvolačný súd zároveň poznamenal, že predmetom žaloby je aj nárok na náhradu za deputátne drevo a aj keď sa žalovaný vyjadril, že žalobca mal uviesť, že v tejto časti na žalobe netrvá, keďže nikomu z podielníkov nebola nikdy vyplácaná náhrada za deputátne drevo, tak zo spisu nevyplýva, aby žalobca v tejto časti nepochybne realizoval príslušný procesný úkon (späťvzatie žaloby), preto tento nárok naďalej zostáva predmetom konania. Odvolačný súd ohľadom tohto nároku poznamenal, že tento nárok, vzhľadom na prax pozemkových spoločenstiev, predstavuje možnosť podielníka zabezpečiť si svojpomocne drevnú hmotu po vyznačení lesným hospodárom, avšak neznamená to, že pokiaľ si niekto takto drevo aj zabezpečil, tak tí, ktorí si takto drevo nezabezpečili, majú nárok na nejakú náhradu. Úlohou súdu prvej inštancie teda bolo, pokiaľ žalobca bude trvať na žalobe v tejto časti, zistiť náležite skutkové okolnosti týkajúce sa tohto nároku a rozhodnúť o ňom.

5. Proti tomuto, v poradí druhému, rozsudku podal odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) a podľa § 365 ods. 2 CSP. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatnených nárokov, námietku neexistencie vecnej príslušnosti konajúceho súdu rozhodovať o nároku uplatnenom žalobcom a námietku nesplnenia procesných podmienok konania. Žalovaný má za to, že v danom prípade sa jedná o nezákonný rozsudok. Žalobca žiadal vyplatenie jeho domnelých peňažných nárokov, ktoré žalovaný počas celého konania považuje za neopodstatnené a neoprávnené, pričom žalobca mal postupovať podľa príslušných ustanovení zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách (zákon o PS), z ktorého vyplýva, že do pôsobnosti zhromaždenia patrí rozhodovať o rozdelení zisku a majetku spoločenstva určeného na rozdelenie medzi členov spoločenstva a o spôsobe úhrady straty (§ 14 ods. 7 písm. h) zákona o PS). V tejto súvislosti poukázal na to, že každé rozdelenie zisku bolo prijaté uznesením valného zhromaždenia žalovaného. Zároveň poukázal na § 15 ods. 2, posledná veta zákona o PS, z ktorého vyplýva, že prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že žalobca sa mal na súd obrátiť so žalobou o vyslovenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia a namiesto toho sa na súd obrátil so žalobou o plnenie, pričom žalobca nikdy v doterajšom konaní neuviedol ako žalobný petit návrh na vyslovenie neplatnosti žiadneho uznesenia valného zhromaždenia žalovaného. Okresný súd Humenné nemá kompetenciu rozhodovať o výške podielu ktoréhokoľvek člena pozemkového spoločenstva bez toho, aby rozhodoval o neplatnosti celého uznesenia valného zhromaždenia. Postupom súdu prvej inštancie teda došlo k porušeniu zásady proporcionality. Rozsudok svojimi výrokmi priamo narúša spravodlivosť a pomernosť podielov na hospodárskom výsledku ostatných členov žalovaného. Rozsudok taktiež narúša princíp rovnakého zaobchádzania voči všetkým členom žalovaného ako pozemkového spoločenstva. Súd prvej inštancie vôbec nebral ohľad na výšku zisku určeného na vyplatenie členom žalovaného za jednotlivé roky o ktorých rozhodoval a ani sa tým vôbec nezaoberal. Žalobca nikdy nepodal žalobu o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia a navyše je toto jeho právo už premlčané, preto aj v tomto ohľade žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalovaný taktiež poukázal na neurčitosť žalobného petitu, keďže mu nie je zrejmé a nevyplýva to ani z rozsudku, či dlh za roky 2013 až 2015, 2017 až 2019 a 2020 - 2021 sa týka hospodárskych výsledkov za uvedené roky, alebo sa jedná o roky, v ktorých boli prijaté uznesenia valného zhromaždenia žalovaného. Jedná sa pritom o veľmi dôležitú skutočnosť, nakoľko nie je jedno, či žalobca vychádzal z údajov hospodárskeho roka alebo ide o rok vzniku nároku na dividendu (rok schválenia uznesenia valného zhromaždenia žalovaného). Presné ustálenie tejto skutočnosti je dôležité pre posúdenie právneho titulu žalobcu o nároku na dividendu. Súd prvej inštancie túto nezrovnalosť neodstránil a nijako sa jej nevenoval ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Túto neurčitosť žalobného petitu vzťahuje žalovaný aj na nároky na deputátne drevo.

Čo sa týka deputátne dreva, žalovaný poukázal na to, že zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva, aby mal žalobca automaticky nárok na deputátne drevo a už vonkoncom nebolo nikde dané, aby mal nárok na nejaký konkrétny objem dreva.

Žalovaný taktiež poukázal na to, že samotný žalobca potvrdil, že bol žalobcom v spore proti žalovanému vedenom pod sp.zn. 6C/69/2016, pričom sa týkal nároku na dividendy, ktoré si žalobca uplatňuje opätovne v tomto spore. Súd prvej inštancie však nijako neskúmal nároky, o ktorých už raz rozhodoval. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania, alternatívne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznať žalovanej strane náhradu trov konania.

6. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Obsah odvolania hodnotí ako nepravdivý vymyslený, až podvodný.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), osobou oprávnenou podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolací súd z dôvodu potreby zopakovania dokazovania vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom strany sporu zotrvali na svojich stanoviskách prezentovaných v rámci konania pred súdom prvej inštancie.

8. Odvolací súd vo svojom v zrušujúcom uznesení, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie, mu dal jednoznačne za úlohu, aby na základe doplnenia dokazovania a listín, ktoré sú súčasťou spisu, s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 4, 5, 6 zákona číslo 97/2013 Z.z. zistil, či je relevantné tvrdenie žalobcu o tom, že zisk žalovaného mu má byť vyplatený za 22,46 podielov, resp. 25,25 podielov. Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď je obrana žalovaného logická a matematicky prijateľná, žalovaný to nepreukázal nijakými listinnými dôkazmi, preto žalobe vyhovel na základe tvrdení žalobcu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že ani nebolo potrebné preukazovať správnosť výšky podielu žalobcu nejakými ďalšími listinnými dôkazmi, ale striktne vychádzať zo zákonnej úpravy, teda § 9 ods. 4 zákona č. 97/2013 Z.z., z ktorého nepochybne vyplýva, že „pomer účasti členov spoločenstva na výkone práv a povinností vyplývajúcich z členstva v spoločenstve je vyjadrený podielmi na spoločnej nehnuteľnosti.“, keďže v konaní nebola preukázaná žiadna dohoda členov spoločenstva alebo rozhodnutie zhromaždenia o výške podielov. Je teda nepochybné že výška podielu jednotlivých podielnikov závisí od výšky ich podielov na spoločných nehnuteľnostiach, ktoré sú evidované na príslušných listoch vlastníctva, teda od výmery, ktorá pripadá na jednotlivých podielnikov. V prípade vyplácania zisku má každý podielnik, v rámci výkonu svojich práv, právo na výplatu, avšak v závislosti od toho aký je jeho podiel na spoločnej nehnuteľnosti. Uvedený princíp je nepochybne úplne logický a spravodlivý.

Žalobca relevantne nepreukázal, z akého dôvodu delil svoj podiel číslom 2.000 s tým, že mu vyšiel počet podielov, tak ako to prezentoval, t.j. 22,46, resp. 25,25. Z príslušnej právnej úpravy, teda zo zákona č. 97/2013 Z.z., žiaden takýto postup nevyplýva. Z § 2 ods. 3 tohto zákona, na ktorý odkazuje žalobca, vyplýva, že „pri prevode a prechode podielu na spoločnej nehnuteľnosti nesmie vzniknúť spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti, ktorému zodpovedá výmera menšia ako 2.000 m²“. Z uvedeného ustanovenia teda vôbec nevyplýva výpočet výšky podielu a už vôbec nie spôsob výpočtu podielu ako ho realizoval žalobca. Výpočet podielov tak ako ho uskutočnil žalobca teda nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení.

Odvolací súd poukazuje na to, že určenie výšky podielov je upravené v § 9 ods. 4,5,6 citovaného zákona, pričom, ako už bolo uvedené vyššie, prioritná je úprava § 9 ods. 4, teda celkový podiel podielnika na spoločných nehnuteľnostiach, ktorý vyjadruje pomer účasti člena spoločenstva na výkone práv a povinností vyplývajúcich z členstva v spoločenstve. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje taktiež na zákon č. 180/1995 Z.z. o zákaze drobenia poľnohospodárskych pozemkov, ktorý v § 21 ods. 2 upravuje, že podmienky drobenia poľnohospodárskych pozemkov a lesných pozemkov vo vlastníctve členov pozemkových spoločenstiev upraví osobitný zákon, pričom sa jedná o vyššie citované ustanovenie § 2 ods. 3 zákona 97/2013 Z.z., z ktorého vyplýva, že pri prevode alebo prechode podielov na spoločnej nehnuteľnosti nesmie vzniknúť výmera menšia ako 2.000 m². Jedná sa teda o ustanovenie o zákaze drobenia spoluvlastníckych podielov k spoločnej nehnuteľnosti a nie je o ustanovenie na základe ktorého sa vypočítava výška podielu jednotlivých podielnikov.

Rovnako ani právna úprava zakotvená v zákone č. 180/1995 nijakým spôsobom nerieši určenie výšky podielov v pozemkovom spoločenstve a jej zmyslom je nerobenie poľnohospodárskych pozemkov - minimálna výmera 2.000 m² a lesných pozemkov - minimálna výmera 5.000 m².

9. Súd prvej inštancie v súvislosti s výškou podielov žalobcu poukázal na to, že žalovaný svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi a žalobca na druhej strane to zdôvodnil zákonom č. 97/2013 Z.z.. Súd prvej inštancie sa však už vôbec nezaoberal aplikáciou tohto zákona na zistený skutkový stav, resp. posúdením či žalobca správne aplikuje tento právny predpis. Pokiaľ by bol tak učinil, tak by bol nepochybne zistil, že spôsob výpočtu podielov žalobcom nie je správny a nemá oporu v príslušných právnych predpisoch.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že je nepochybne zistiteľné, aká je výmera všetkých parciel, ktoré tvoria spoločnú nehnuteľnosť v pozemkovom spoločenstve a sú zapísané na jednotlivých listoch vlastníctva. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe tvrdenia žalovaného má celková výmera predstavovať 3.024.666 m². Podľa prepočtu žalobcu (čl. 108 spisu) celková výmera predstavuje 3.036.025 m² a jemu patriace výmera podľa výšky jeho spoluvlastníckych podielov evidovaných na jednotlivých listoch vlastníctva predstavuje 50.477,24 m². Odvolací súd, aj pri zohľadnení výmery, ktorú predložil žalobca a ktorá je v súlade s evidenciou v katastri nehnuteľností na jednotlivých listoch vlastníctva dospel matematickým výpočtom (vydelením výmery žalobcu – 50.477,24 m² a celkovej výmery - 3.036.025 m²) k nepochybnému záveru, že percentuálny podiel výmery žalobcu vo vzťahu k celkovej výmere nehnuteľností tvoriacich pozemkové spoločenstvo, predstavuje 1,66 %. Je preto skutočne vylúčené, aby pri počte podielov 102,5 predstavoval počet podielov žalobcu viac ako 2 podiely. Pri vynásobení tohto percentuálneho podielu počtom podielov, t.j. 1,66 x 102,5 predstavuje výška podielu 1,7. Pokiaľ teda žalovaný vyplácal žalobcovi podiel na zisku za 2 podiely, tak žalobcu žiadnym spôsobom neukrátil, a to ani v nasledujúcom období, keď mu dokonca vyplácal zisk za 12 podielov.

V súvislosti so zvýšením výšky podielov z 2 na 12 sa žalovaný vyjadril tak, že v roku 2020 došlo k zmene metodiky určenia počtu podielov z dôvodu, že pokiaľ v minulosti zdedili podiel po podielníkovi dediča, tak sa všetkým dedičom priznal 1 podiel, čo ale nebolo správne, preto došlo k zmenám týkajúcim sa výšky podielov. Odvolací súd poznamenáva, že na pojednávaní v rámci odvolacieho konania sa k tejto zmene nevedel relevantne vyjadriť ani žalobca, ani štatutár žalovaného. Táto okolnosť však, vzhľadom na to, že žalobcovi od určitého obdobia bol vyplácaný zisk vyšší počet podielov, nie je v jeho neprospech.

11. V súvislosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie týkajúcim sa vyhodnotenia predložených listinných dôkazov, ktoré preukazujú výšku podielu žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vo svojom prvom, ako aj druhom rozhodnutí, zhodne konštatoval, že obrana žalovaného týkajúce sa nemožnosti takej výšky podielu ako si uplatňuje žalobca, je logická a matematicky akceptovateľná, napriek tomu však v prvom rozhodnutí dal za pravdu žalovanému a v druhom, na základe tých istých dôkazov, žalobcovi. Odvolací súd poukazuje na to, že úlohou súdu nie je iba mechanicky a nekriticky preberať tvrdenia strán sporu resp., keď je vec zrušená odvolacím súdom tak to znamená, že je potrebné rozhodnúť opačne, ale jeho úlohou je na základe všetkých dostupných dôkazov a príslušnej právnej úpravy tieto vyhodnotiť konzistentne a logicky a dospieť tak k zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu. Súd prvej inštancie však v odvolaní napadnutom rozhodnutí iba konštatoval, že na poslednom pojednávaní sa aj pokúsil doplniť dokazovanie, avšak na základe listinných dôkazov predložených stranami sporu a Okresným úradom Snina, mu neostávalo nič iné len prijať argumentáciu spôsobu výpočtu, ktorý doložil a odôvodnil žalobca v zmysle zákona č. 97/2013 Z.z.. Súd prvej inštancie sa však, ako už odvolací súd uviedol, nezaoberal tým na základe, ktorého konkrétneho ustanovenia si žalobca vypočítal výšku svojho podielu a či je aplikácia tohto právneho predpisu správna. Takýmto nesprávnym postupom zaťažil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou, čím znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd preto zopakoval dokazovanie a dospel k vyššie prezentovaným záverom.

V tomto ohľade je potrebné dať za pravdu žalovanému, ktorý správne poukázal na to, že rozsudkom súdu prvej inštancie bola narušená spravodlivosť a pomernosť podielov na hospodárskom výsledku ostatných členov žalovaného a rozsudok taktiež narúša princíp rovnakého zaobchádzania voči všetkým členom žalovaného ako pozemkového spoločenstva.

12. Odvolací súd taktiež poznamenáva, že súčasťou spisu je taktiež zoznam členov spoločenstva 29.03.2019 (čl. 455), z ktorého vyplýva, že počet členov spoločenstva bol v tom čase 65 a konkrétny

počet podielov, ktorí mali jednotliví členovia pri celkovom počte 102,5 podielov bol od 0,25 po 3,5 podielu na jedného člena.

Z vyššie uvedeného sa teda dá predpokladať, že počet podielov jednotlivých podielnikov bol určený podľa výšky ich podielov k jednotlivým nehnuteľnostiam evidovaným na jednotlivých listoch vlastníctva, teda ich výmery, vo vzťahu k celkovej výmere nehnuteľností, ktoré spravuje pozemkové spoločenstvo. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že žalovaný je povinný pri určení výšky podielov akceptovať príslušné zákonné ustanovenia, teda v danom prípade § 9 ods. 4 zákona č. 97/2013 Z.z., pričom výška jednotlivých podielov sa dá jednoducho určiť tak, že celková výmera všetkých nehnuteľností, ktoré tvoria pozemkové spoločenstvo by mala predstavovať 100 % a u každého z podielnikov je potrebné napočítať jeho konkrétnu výmeru v závislosti od výšky jeho spoluvlastníckych podielov na jednotlivých listoch vlastníctva, ktoré tvoria pozemkové spoločenstvo, tak ako to aj správne realizoval žalobca (čl. 108 spisu) a následne vydelením výmery každého z členov spoločenstva s celkovou výmerou, zistí aký je podiel jednotlivých členov, pričom výška podielu nemusí tvoriť celé číslo, resp. polovicu, či štvrtinu, nakoľko aj pri presnom určení výšky podielu (po primeranom zaokrúhlení), je možné bez akýchkoľvek problémov vypočítať výšku náhrady v prípade rozdeľovania zisku.

13. Odvolací súd zároveň iba poznamenáva, že sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý namietal, že z petitu žaloby, ani z rozsudku nie je zrejmé, či sa dlh mal týkať hospodárskych výsledkov za roky tam uvedené alebo sa jedná o roky, kedy boli prijaté uznesenia valného zhromaždenia žalovaného o rozdelení zisku. K tomu odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, za ktoré obdobie si žalobca uplatnil svoje nároky, teda za ktoré konkrétne roky, pričom je zrejmé, že o výške rozdelenia zisku bolo rozhodované valným zhromaždením v nasledujúcom roku. Pokiaľ si teda uplatnil žalobca napr. nárok za rok 2019, tak si ho uplatnil presne za tento rok, pričom o výške nároku pripadajúcej na 1 podiel, bolo rozhodnuté v nasledujúcom roku, t.j. v danom prípade v roku 2020 (väčšinou začiatkom roka).

14. Žalobca nerozporoval sumy určené žalovaným za 1 podiel, ale namietal, že podiel na zisku mu mal byť vyplatený za viac podielov. Keďže z vykonaného dokazovania nevyplynulo, aby mal žalobca, podľa výšky svojich podielov na jednotlivých listoch vlastníctva, väčší počet podielov ako ten za, ktorý mu bol vyplatený podiel na zisku, žaloba v tejto časti nie je dôvodná.

15. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi sumu 3.000 eur za nedodané deputátne drevo v objeme 10 m³ ročne za roky 2016 až 2021, za každý rok po 500 eur. Priznanie tohto nároku odôvodnil tým, že žalovanému v rámci výkonu svojich činností v súvislosti s obhospodarovaním nehnuteľností vzniká povinnosť pripraviť palivové drevo a povinnosť vydať ho členovi. Odvolací súd považuje tento záver za absurdný, pretože vonkoncom nie je zrejmé z akého zákonného ustanovenia, resp. zmluvy o pozemkovom spoločenstve, stanov pozemkového spoločenstva, či iného dojednania, alebo dohody, by mal žalobca vyplácať nejakú náhradu tým podielnikom ktorí si neobjednali palivové drevo. Na druhej strane ale súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že pozemkové spoločenstvo odpredávalo vyťažené drevo tak podielnikom, ako aj nepodielnikom za finančnú náhradu, o čom svedčia aj prehľady predložené žalovaným za roky 2013 až 2021, ako aj výpisy z účtu žalovaného za uvedené obdobie. Takýmto postupom súd prvej inštancie opätovne zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou a takýmto nesprávnym postupom znemožnil žalovanému, aby uplatňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Odvolací súd poukazuje na to, že obsahu spisu, listín, kde sú uvedení jednotliví podielníci, vyplýva ktorí z podielnikov využili možnosť objednať si palivové drevo a v akom rozsahu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že valné zhromaždenie nikdy neodsúhlasilo žiadne náhrady tým podielnikom, ktorí si palivové drevo neobjednali, odsúhlasovalo iba cenu, za ktorú si podielníci toto drevo môžu kúpiť.

Žalobca taktiež namietal, že nie je správny záver odvolacieho súdu uvedený v zrušujúcom uznesení, ktorým bolo zrušený prvý rozsudok súdu prvej inštancie, z ktorého vyplynulo, že samotní podielníci si môžu pripraviť drevo po predchádzajúcom vyznačení ťažby lesným hospodárom. K tomu odvolací súd uvádza, že je viacero možností akým spôsobom si podielníci môžu zabezpečiť palivové drevo, pričom pokiaľ žalobca tvrdil, že drevo vyťažil subjekt, ktorý vykonával pre pozemkové spoločenstvo ťažbu dreva a toto zviezol na skládku, tak to je ďalší zo spôsobov zabezpečenia dreva pre členov spoločenstva, avšak je zároveň nepochybné, že podielníci aj za takto pripravené drevo museli zaplatiť kúpnu cenu a v konaní nebolo preukázané, aby bolo podielnikom palivové drevo poskytnuté zadarmo resp. aby tým, ktorí si palivové drevo neobjednali mala byť zaplatená nejaká náhrada.

V súvislosti s týmto nárokom odvolací súd taktiež poukazuje na to, že žalovaný súdu predložil doklady preukazujúce skutočnosť, že jednotliví podielníci si mohli objednať deputátne drevo, avšak za určenú sumu (napr. za rok 2020 - 38 eur za 1 m³, za rok 2021 - 37 eur za m³). Teda z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie absolútne nevyplývalo, aby mal mať žalobca nárok na akúkoľvek náhradu z toho dôvodu, že on si deputátne drevo neobjednal. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že pokiaľ by si takéto drevo aj bol objednal, tak bol povinný za neho zaplatiť sumu, ktorá bola určená žalovaným. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že súčasťou spisu je aj žiadosť žalobcu o deputát zo dňa 01.08.2017 (čl. 9), ktorou žalobca požiadal o pridelenie palivového dreva a zároveň žiadal o oznámenie jednotkovej ceny za toto drevo. Uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, taktiež svedčí o tom, že podielníci mohli iba požiadať o palivové drevo, za ktoré riadne zaplatili pričom podielníci, ktorí o drevo nepožiadali nemali nárok na žiadne náhrady, resp. „odškodné“, ako to už odvolací súd uviedol vyššie, keďže takýto postup nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, ani interných predpisov žalovaného.

16. Žalovaný v odvolaní namietal premlčanie uplatnených nárokov, resp. premlčanie nároku podať žalobu o neplatnosť rozhodnutia valného zhromaždenia. K tomu odvolací súd uvádza, že vznesená námietka premlčania predstavuje novotu podľa § 366 CSP, na ktorú odvolací súd neprihliada, keďže žalovaný túto námietku mohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak neučinil tak, preto sa odvolací súd touto námietkou nezaoberal.

17. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec zároveň nesprávne právne posúdil. Odvolací súd zopakoval a doplnil dokazovanie, pričom dospel jednoznačnému záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a súd prvej inštancie nerozhodol správne keď žalobcovi priznal ním uplatnené nároky. Preto dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a žalobu zamietol.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, s použitím § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP, pričom v konaní úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že strany sporu vyzval, aby sa vyjadrili k novej aplikácii § 257 CSP. Žalovaný sa k tejto výzve nevyjadril a žalobca uviedol, že s aplikáciou tohto ustanovenia nesúhlasí, pretože žalovaný zaviniel trovy konania. Ako prílohu svojho podania predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne o poberaní starobného dôchodku od 01.01.2026 vo výške 800,40 eur mesačne. Taktiež predložil SIPO doklad na sumu 62,66 eur mesačne za elektrinu a uviedol, že poplatky za teplo, vodné a stočné platí ročne, pričom posledné vyúčtovanie ešte neobdržal. Zároveň uviedol, že výdavky na lieky, ktoré užíva, sú mesačne cca 100 eur.

Odvolací súd ani vzhľadom na žalobcom predložené doklady nedospel k záveru, aby strane žalobcu boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa jeho nepriaznivej sociálnej situácie, ktoré by odvolaciemu súdu umožňovali nepriznať, v konaní neúspešnému, žalovanému nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd zároveň poznamenáva že žalovaný, okrem podania odvolania právny zástupcom, v konaní nebol právne zastúpený.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).